

Blandede Meddelelser.

1. Den ottende danske Landmandsforsamling.

Ifølge derom af den iyvende danske Landmandsforsamling tagen Bestemmelse vil den ottende danske Landmandsforsamling blive afholdt i Horsens, og har undertegnede Comitee, der efter Opfordring er sammentraadt for at træffe de fornødne Tilberedelser til Forsamlingens Afholdelse, bestemt denne til den 4de, 5te, 6te, 7de og 8de Juli 1861.

Et Program for Forsamlingens Virksomhed vil efter derom med det Kgl. Landhuusholdnings - Selskab indledet Forhandling nærmere snarest muligt blive bekjendtgjort.

Comiteen for Afholdelsen af den ottende danske Landmandsfor-
samling, den 5te Octbr. 1860.

Chr. v. Jesøen, Horsens, Formand.	Chr. Eckardt, Drumgaard.	Heyde, Bygholm Teglggaard.
Joh. P. Møller, Horsens.	Schytte, Bygholm.	Regnar Westenholz, Mattrup.

2. Udbyttet af drainet og af udrainet Jord.

(Journal d'agriculture pratique, 1859 Nr. 23.)

Le Joindre, en bekjendt fransk Landmand, har af de forskellige Opgivelser fra Landmændene i Moselddepartementet om Udbyttet paa drainet og udrainet Jord uddraget, beregnet og som Middeltal fundet følgende:

	Udbytte pr. Td. Land Udrainet.	Land Drainet.	Drainingen gav en Førøgelse i %
Hvede	46 Skpr.	66 Skpr.	43 %
Havre	60 —	99 —	67 —
Raps. , . . .	40 —	60 —	50 —
Hø	2846 Pd.	4137 Pd.	45 —
Kartofler . .	13200 —	22000 —	67 —

Ved at sammenligne Bægten pr. Td. viste det sig at paa

	udrainet Jord	drainet Jord
veiede Hveden	200 Pd. dsk. pr. Td.	205 Pd.
— Havren	107 —	112 —
— Rapsen	160 —	160 —

3. Guano fra Bakers & Jarvis Derne.

Følge Dhrr. Groth & Ørsted's Analyse bestaaer Guano fra Bakers Den af:

Fugtighed	5.60 pCt.
Organiske og flygtige Bestanddele*).	6.87 —
Phosphorsur Kalk og Magnesia	81.84 —
Svovlsur Kalk (vandfrit Gibs)	4.03 —
Alkalisalte	1.63 —
Sand	0.03 —

100.00 pCt.

Denne Gjødnings vil saaledes i sine Virkninger ikke være at sammenligne med den peruanske Guano, som man efter Navnet nærmest tænker paa, men med Beenmeel og sur phosphorsur Kalk. Den indeholder imidlertid en større Mængde

*) Heri Nvælstof: 0,424%, svarende til Ammoniak: 0,514%; desuden fandtes deri en ringe Mængde salpetersure, nogle kulsure Salte og Chlor-Forbindelser.

phosphorsure Salte end Beenmeel, omtrent som 4 : 3, saaledes at man med 100 Pd. af denne Guano bringer ligemange phosphorsure Forbindelser paa Jorden som med 133 Pd. Beenmeel af rene Knogler, og da de phosphorsure Salte i Bakers Guano tillige befinde sig i en lettere Opløseligheds-tilstand, kan man anslaae den til en Værdi, der er mellem Halvdelen og Trediedelen høiere end Beenmeel.

Guano fra Jarvis Den indeholder færre phosphorsure Forbindelser og mere Gibs og har derfor en ringere Værdi, som for hvert enkelt Tilfælde maa bestemmes ved Analyse.

Bakers og Jarvis Guano faaes hos Grosserer M. G. Hæcksher, st. Kongensgade 59 i Kbhavn.

4. Hornkvæg-Statistik.

Af Hornkvæg fandtes i:

Storbritannien	15,000,000	Stfr.
Østerrig 1857	14,727,617	—
Frankrig 1841	9,936,538	—
Preussien 1855	5,505,285	—
Baiern 1854	2,635,568	—
Det øvrige Tydskland (1842—58)	4,360,536	—
Polen 1856	2,049,427	—
Holland 1858	1,254,897	—
Belgien 1846	1,157,879	—
Schweiz 1854	875,000	—
Kongeriget Danmark 1838	850,000	—
Slesvig 1845	280,000	—

Angivelsen for Storbritannien beroer ikke paa en bestemt Optælling, derfor finder man den undertiden angivet kun til 7 Millioner; Lavergne angiver den til 8 Millioner. For Danmarks Bedkommende maae vi bemærke, at da Kvægholdet er taget stærkt til, og da Optællingen 1838 var unøjagtig i en overordentlig høi Grad, kunne vi sikkert uden Overdrivelse for Tiden antage Kvægholdet at være 12—1400,000. — Som

det vil jees af Tabellen, er Danmark det Land, som staaer længst tilbage med Hensyn til Optællingens Nyhed og deraf følgende Paalidelighed. — Hertil kan føies:

Paa hver Tyr kommer i Belgien . . .	98	Køer
— — — Holland . . .	70	—
— — — Schweiz . . .	58	—
— — — Baden . . .	50	—
— — — Sachsen . . .	49	—
— — — Würtemberg .	49	—
— — — Østerrig . . .	42	—
— — — Baiern . . .	31	—
— — — Preussjen . .	21	—
— — — Frankrig . . .	14	—

Altjaa: jo bedre Kvægvælden og Meieribedriften er, desto flere Køer til hver Tyr.

5. Byggets Spiring.

I Eldenaer Archiv for 1859 findes en Afhandling desangaaende af Dr. Heyden, hvoraf vi kortelig skulle hidsette nogle Noticer. — Umodne — 4 Uger før Modenheden — afpillede Bygkorn ere tildeels spiredygtige. — Kornets Alder indvirker paa Spiringen; hurtigst taber Vinterbyg Spireevnen, dernæst Grd. og saa 2rd. og nojent. — Byg kan ikke spire under + 2,5° C. (efter andre 3 og 3,7°), men taber dog ikke Spireevnen selv ved ÷ 40° C. Bygkorn, der ligge 3 Dage i Vand til 35° C., tabe hele deres Spireevne, ligesaa ved 1 Time i Vand til 55°. Vanddampe til 62° ødelægge ikke Spireevnen, derimod ved 75°. Tør Varme til 90° i ¼ Time ødelagde ei alle Kornenes Spireevne. I fugtigt Sand taalte Bygkorn en Varme af 40°, men ødelægdes ved 50°. Ved 12—25° spirede Bygget i 18, ved 25—35° i 12 Timer. — De smaa Korn behøve forholdsviis mere Vand for at spire end de store. — Spirende Frø (Bladspiren jynlig

udenfor Kornet) beholdt endnu sin Spireevne ved 35° C., men behøvede derefter lige saa lang Tid som uspiret Korn for igjen at begynde at groe. Spiret Vyg, der i 4 Dage var tørret ved 18—20° Varme, begyndte igjen at voxe efter 6—8 Dage. — Under Vand fandt ingen Spiring Sted. Ved i 14 Dage at opbevares under Vand tabtes ikke Spireevnen; først efter 4—5 Ugers Forløb tabtes den. Det Korn, der kun var bedækket med et tyndt Lag Vand, tabte først Spireevnen. — Badning med Chlorvand fremskynder ikke Dannelsen af Rodspirerne, men derimod af Bladspirerne. — I reen Jtluft foregik Spiringen ikke hurtigere end i den atmosfæriske Luft. — Af farvede Lysstraaler ere de gennem grønt Glas faldende de heldigste, de gennem blaåt de skadeligste for de spirende Korn og de unge Planter.

6. Lupinen.

H. von Nathusius i Preussen anbefaler navnlig Lupinen til Faar, for hvilke den som en Sandjordsplante synes at være skabt. Paa 3 forskjellige Maader kan man med Fordeel benytte den, nemlig 1) til Afgræsning, 2) som Hø og 3) i moden Tilstand, Ofte benytter man Lupinen udelukkende til Grøngjødning, men en større Fordeel vil man drage af den, ved først at benytte den til Faaregræsning, og da pløie den ned; Faarene synes rigtignok ikke rigtigt om den strag, men vænnes snart til den, æde den da med Begjærighed, og have godt af den. Man kan ogsaa gjøre den til Hø, men da den er meget vanskelig at tørre, maa man dertil benytte de belgiske Kloverpyramider, der bestaae af tre 4—5 Alen lange Stolper, der sættes i Jorden og forbindes med horizontale Stykker, saa de danne en Pyramide; ved at lægges herpaa tørres Lupinen let og leverer da et fortrinligt Foder. Lader man den blive moden, æde Faarene baade Kjerne og Avnerne med Begjærighed. Ogsaa Heste og Køer ynde Lupinen, naar de først vænnes til den; men man maa vogte sig for at give

for mange, da de saa tabe Lysten til den, og Produkterne desuden faae Afsmag. Lupinmeel blandet op i Melk er fortrinligt for Fede-Kalve. — Lufterørrede Lupinkorn indeholde:

Vand	14—15 pCt.
Protein	33—36 —
Fedt	6—7 —
Stivelse, Sukker etc. .	26—30 —
Plantetrævler	11—12 —
Uorg. Stoffer	3—4 —

Den er altsaa en af de proteinrigeste Kornarter man kjender, og Theorien stadfæster folgelig den høie Foderværdi, Pragis har givet den.

7. Afbrydes Kartoffelblomsten forøges Knoldeudbyttet.

Dette Middel er ofte blevet anbefalet, men man har i Reglen ei meent, at det større Udbytte kunde opveie det forøgede Arbeide. Géliodts (en Belgier) har imidlertid ved sammenlignende Forsøg fundet absolut Fordeel derved. Han deelte en Kartoffelmark i 2 ligestore Dele og den ene gennemgif han til 3 forskjellige Tider og afbraf Blomsterne. Den saaledes behandlede Halvdeel gav 20,000 Pd. pr. Td. Land, den anden derimod kun 15,042 Pd., altsaa en Forskjel af 4958 Pd. eller omtrent 27 pCt. Den forøgede Arbeidskraft har kostet pr. Td. Land:

1ste Gang 4 Mand i 2 Dage . .	8 Arbeidsdage
2den — 3 — 1 Dag . .	3 —
3die — 2 — 1 — . .	2 —

13 Arbeidsdage.

Beregnes 1 Td. Kartoffler til 6 Mk. og 1 Arbeidsdag til 4 Mk., bliver der altsaa en Meerindtægt af 18 Rd. 2 Mk. pr. Td. Land.